

[Erik Kragh.]

synes at være en forringelse af korpschefernes stilling såvel gradsmæssigt som lønningsmæssigt, der ikke harmonerer med hjemmeværnslovens klare fastsættelse af ligestilling mellem regionsledere og de kvindelige korpschefer.

Det kan næppe være forskel i uddannelsen, der kan motivere det foreslåede, idet man fra kompagnichef over distriktsleder kan opnå stillingen som regionsleder alene med den uddannelse, der gives på hjemmeværnets kursus, altså uden overhovedet at have tjent i hæren, søværnet eller flyvevåbnet. På samme måde kan man blive korpschef gennem den uddannelse, der gives ved hjemmeværnet, altså kvindekorpsene.

Jeg tillader mig at tro, at der her foreligger en ren og skær fejltagelse, og jeg tillader mig at henstille til den højtærede forsvarsminister, at disse forhold rettes, således at den ligestilling mellem regionsledere og de kvindelige korpschefer, der klart er udtrykt i lovforslaget om hjemmeværnet, gennemføres på det gradsmæssige og lønningsmæssige område.

Idet jeg med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefaler lovforslaget til vedtagelse, vil jeg under henvisning til de mere udførlige principielle udtalelser om hjemmeværnets betydning for det samlede forsvar, som jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling, udtrykke håbet om, at den nye lov må medvirke til at styrke hjemmeværnets effektivitet, må medvirke til, at den virksomhed og den dygtiggørelse, der dels afhænger af de ydre rammer, man giver hjemmeværnet, dels afhænger af den enkelte hjemmeværnsmands indsats, må få en yderligere fremgang ved gennemførelsen af dette lovforslag.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag og det således ændrede lovforslag.

O. Mathiasen: Det fremgår af den afgivne betænkning, at der i udvalget har været et meget stort flertal, som indstiller lovforslaget til vedtagelse med nogle ændringer, og at kun min ringhed anbefaler at forkaste det.

Jeg har ved lovforslagets første behandling fremført nogle argumenter til begrundelse af den stilling, som mit parti og jeg selv indtager til denne sag, og det er mit indtryk, at alle ærede ordførere, den højtærede minister og alle medlemmer, som er til stede i denne sal, er blevet klar over, hvordan vor stilling er.

En af grundene til, at jeg ønsker at fremsætte et par bemærkninger her ved lovforslagets anden behandling, er bl. a. en udtalelse, som den højtærede forsvarsminister fremsatte ved lovforslagets første behandling, og som jeg dengang — i hastværket, kan jeg måske sige — ikke fik lejlighed til at svare på. Den højtærede minister sagde bl. a., at når vi i mit parti har taget den stilling, at vi 100 pct. går imod det foreliggende lovforslag og vil afskaffe såvel hjemmeværn som alt andet militært værn i dette land, så stiller vi os, sagde den højtærede forsvarsminister, faktisk uden for enhver saglig diskussion om forsvarsproblemer af enhver art, og fortsatte den højtærede forsvarsminister, så gælder ethvert argument, som vi fremfører, intet som helst, fordi man på forhånd ved, at vor hensigt er at afskaffe alt militær.

Nu ved jeg naturligvis ikke, hvor meget der ligger i denne udtalelse. Hvis den højtærede forsvarsminister dermed mener, at vore argumenter intet er værd, når selve organisationen af det militære hjemmeværn drøftes, således som det sagligt og særdeles grundigt er sket i udvalget, så skal jeg gerne indrømme, at vi er ikke meget interesserede. Jeg har derfor under udvalgsarbejdet heller ikke blandet mig i denne diskussion, selv om jeg, det skal indrømmes, har lyttet med opmærksomhed, når diskussionen har drejet sig om interne forhold som f. eks. det forhold, som de kvindelige korps inden for hjemmeværnet ønsker at stå i til det mandlige korps, om distinktioner og uniformer og placeringer i det hele taget.

Jeg sagde ved første behandling, at hele den militære hjemmeværnsstrategi forekom mig at være latterlig og nærmest til at more sig over, men så føjede jeg til: hvis bare ikke sagen var så dødsensalvorlig. Jeg tillader mig at erindre ærede medlemmer om denne udtalelse, for jeg har ved adskillige møder ude i landet diskuteret hjemme-